

29. Alfred Kossmann. Foto Jan Roijers, Hoorn.

zoenen van een invalide lezer.

Dat ik mij de datum van onze tweede ontmoeting, 27 oktober 1974, zo precies herinner, kwam door het feit dat Victor van Vriesland, met wie ik na onze scheiding goed bevriend was gebleven, die dag jarig was. Hoewel ernstig ziek (drie dagen later zou hij overlijden), was hij 's avonds zijn bed uitgekomen om in een huisjasje een aantal getrouwen te ontvangen. Het werd een navrante bijeenkomst, waarop iedereen op gedempte toon alleen met zijn buurman sprak in een vreemde, onwezenlijke sfeer, wat desondanks met de nodige spiritualiën gepaard ging. Kossmann en zijn jonge vrouw Yda zaten schuin tegenover mij, te ver van elkaar af om zonder stemverheffing te kunnen praten, met het gevolg dat ook onze tweede ontmoeting een stilzwijgende gebeurtenis werd.

Pas tien jaar later – in de tussentijd had hij de Constantijn Huygensprijs voor zijn hele, aanzienlijke oeuvre gekregen – raakte ik met Alfred en Yda Kossmann bevriend. Het initiatief was van mij uitgegaan, daar ik hem had opgebeld om te vragen of hij de eerste hoofdstukken van mijn autobiografie wilde lezen, aangezien deze zich in ons beider Rotterdam afspeelde. Hij was hiertoe onmiddellijk bereid en heeft mij steeds met goede raad terzijde